

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

Arbitrale Beslissing van 27 juni 2015

[Arbitragecollege: L. Derwa, J. Erauw, G. Hermans]

In de zaak van

1) **De CVBA Cercle Brugge Koninklijke Sportvereniging**, met zetel gevestigd te Olympialaan 74, 8200 Brugge – St. Andries, KBO-nr. 0554.798.824, KBVB Stamnummer 12, Licentienummer A/0012/15/45705,

Vertegenwoordigd door de heren Piet D’Hooghe, Bestuurder, Vincent Goemaere, Bestuurder Peter-Jan Matthijs, Gemachtigde Correspondent, die allen woonst kozen bij de zetel van de voetbalclub;

Verzoekster,

ter zitting vertegenwoordigd door Meester Piet D’Hooghe, tevens advocaat, met kantoor te Altebijstraat 21, B-8310 Brugge-St.-Kruis,

(hierna aangeduid als: “**Cercle Brugge**” of als “**Verzoekster**”);

tegen:

2) **VZW Pro League**, met maatschappelijke zetel gevestigd te Houba De Strooperlaan 145, 1020 Brussel, met KBO-nummer 0403.543.160,

Verweerster,

In conclusies en ter zitting vertegenwoordigd door de heer Pierre François, afgevaardigd bestuurder en Meester Leander Monbaliu, advocaat, met kantoor te Vorstlaan 100, 1170 Brussel

(hierna aangeduid als: “**vzw Pro League**” of als “**Verweerster**”);

Met als vrijwillig tussenkomende partijen:

3) **CVBA Koninklijke Lierse Sportkring**, met zetel te Lispersesteenweg 237, 2500 Lier, KBVB Stamnummer 30, Licentienummer 0412/798/824,

In conclusies en ter zitting vertegenwoordigd door Meester Pascal Nelissen Grade en Meester Jan Van Elst, advocaten, Advocatenassociatie Nelissen Grade, met kantoor te Ubicenter, Philipssite 5/2, 3001 Leuven,

Die mede verzoekende partij werd,

(hierna aangeduid als: “**SK Lierse**” of als “**mede-Verzoekster**”)

4) **CVBA Royal Excel Mouscron**, met zetel gevestigd te Stadionstraat 33, 7700 Mouscron, KBVB Stamnummer 216, Licentienummer A/0216/76/75374, ter zitting vertegenwoordigd door de heer Edward Van Daele, Président du Conseil d’Administration en Meester Eddy Debusschere, advocaat, Espace Juridique Advocaten, Pres. Rooseveltplein 1, 8500 Kortrijk, laatstgenoemde eveneens in conclusies optredend als opvolger van Meester Luc Misson, advocaat, met kantoor te Rue des Pitteurs, 4020 Luik,

(hierna aangeduid als: “**RE Mouscron**”).

1. Het geschil

a) Feitelijke voorgevallen:

De voetbalclubs Cercle Brugge, SK Lierse en RE Mouscron waren in het voetbalseizoen 2014-2015 leden van de vzw Pro League – als ploegen die voetbalden in de eerste nationale afdeling, betaald voetbal, van de KBVB.

Op 8 april 2015 kende de licentiecommissie van de KBVB voor het seizoen 2015-2016 aan RE Mouscron een licentie toe voor deelname aan eerste en tweede nationale voor het betaald voetbal. De Raad van Bestuur van de Pro League besliste op 10 april 2015 om gebruik te maken van haar injunctierecht, overeenkomstig artikel 421.11 van het Bondsreglement KBVB, tegen die beslissing van 8 april 2015.

b) Aanvankelijk begon een andere - verschillende - arbitrageprocedure (licentiebetwisting):

Cercle Brugge stelde bij aangetekend schrijven van 11 april 2015 verhaal in tegen die beslissing van de licentiecommissie van 8 april 2015 in de vorm van een verzoek tot arbitrage bij het BAS. SK Lierse en de KBVB stelden vervolgens op 13 april 2015 eveneens verhaal in bij het BAS.

Die “eerst” aanhangig gemaakt arbitrageprocedure voor het BAS liep tussen andere partijen, de arbiters waren andere personen dan de arbiters in deze arbitrage, de procedure en de vordering was geheel verschillend van de onderhavige procedure. Het scheidsgerecht heeft vernomen in de loop van de pleitzitting van 18 juni jl. dat die eerste arbitrageprocedure is geëindigd met een beslissing genomen door het betrokken arbitragecollege, op 1 juni 2015), waarin de eis voor het niet toekennen van een voetballicentie aan RE Mouscron werd afgewezen.

c) Aanverwante gerechtelijke procedures tegen o.m. Cercle Brugge en SK Lierse:

Met betrekking tot die genoemde acties om de gunning van de voetballicentie van RE Mouscron te bestrijden, heeft die voetbalploeg vervolgens bij dagvaarding van 17 april 2015 de KBVB en het BAS, alsook de voetbalclubs Cercle Brugge en SK Lierse gedagvaard voor de overheidsrechter, nl. voor de Rechtbank van Eerste Aanleg van Henegouwen, afdeling Doornik, *zetelend in kortgeding*.

In deze korgeding-dagvaarding stelde RE Mouscron de volgende vorderingen:

“Voorlopig vast te stellen dat het in feite en in rechte waarschijnlijk mogelijk is te menen dat de KBVB en het BAS in deze zaak verkeerd en onwettelijk hebben gehandeld door te verplichten de zaak aanhangig te maken bij het BAS en een scheidsrechterlijke overeenkomst te ondertekenen;[...]

De KBVB aan te manen om, voorlopig en gezien de hoogdringendheid, de licentie voorlopig toe te kennen aan mijn verzoekster om haar in staat te stellen het kampioenschap in eerste afdeling vanaf het begin op regelmatige wijze te betwisten;

De KBVB aan te manen om alle nodige en nuttige beslissingen te nemen om de uit te spreken beschikking na te leven binnen de 48 uur na betekening ervan, op straffe van een dwangsom van € 100.000 per dag vertraging vanaf de betekening ervan;

In hoofdorde, vanaf de inleidende zitting en indien de verwachte beslissing van de rechtsmacht in kort geding niet zou kunnen worden uitgesproken voor de aanvang van de kampioenschap in eerste en tweede afdeling, de KBVB provisioneel te verbieden de kampioenschappen te laten beginnen voor een beschikking is uitgesproken en wel op straffe van betaling van een dwangsom van € 100.000 per dag vertraging vanaf 48 uur na het betekenen van de uit te spreken beschikking;

In ondergeschikte orde, en indien de verwachte beslissing van de rechtsmacht in kortgeding niet zou kunnen worden uitgesproken voor de aanvang van de kampioenschappen, de kampioenschappen in eerste en tweede afdeling voorlopig op te schorten onder voorbehoud van een billijke vergoeding..."

Op dezelfde dag (17 april 2015) heeft RE Mouscron de genoemde verwerende partijen eveneens voor de behandeling ten gronde gedagvaard voor de Rechtbank van Eerste Aanleg van Henegouwen, afdeling Doornik; zij vorderde voorlopige maatregelen op basis van artikel 19, lid 2 Ger.W. en zij vroeg verder ook, om:

“ Vast te stellen dat de KBVB en het BAS in deze zaak verkeerd en onwettelijk hebben gehandeld door te verplichten de zaak aanhangig te maken bij het BAS en een scheidsrechterlijke overeenkomst te ondertekenen;

Bijgevolg voor recht te zeggen dat de beslissing van de licentiecommissie van 8 april 2015, waarbij de licentie voor eerste afdeling voor het sportseizoen 2015-2016 aan de verzoekende club werd toegekend, soeverein en definitief is en de Belgische Voetbalbond aan te manen mijn verzoekster te kwalificeren om het kampioenschap in eerste afdeling te betwisten in 2015-2016;

Verwerende partijen aan te manen om de R.E.M. [RE Mouscron] toe te staan alle rechten te genieten die horen bij de begunstigde of houder van een licentie voor eerste afdeling, dit alles op straffe van een dwangsom van € 150.000 per dag vertraging na een aangetekende aanmaning waarbij toepassing wordt gevorderd van onderhavige maatregel die zonder uitwerking bleef;

Voor recht te zeggen dat het door verwerende partijen voor het BAS ingespannen proces nietig is en niet tegen verzoekster kan worden ingeroepen;

De gedagvaarde partijen wegens hun afzonderlijke of samengevoegde fouten te veroordelen tot het vergoeden van alle door verzoekster geleden schade, die voorlopig wordt bepaald op een euro en nu reeds op € 1.000.000 geraamd bedrag;...”

Die vordering steunde juridisch op een beweerde onrechtmatige daad en op middelen dat de dwang aan RE Mouscron opgelegd om zo een geschil betreffende haar licentie om in competitie te spelen strijdig was met de Grondwet (waar het recht op een overheidsrechter verzekerd wordt), met het procesrecht (ongelijkheid, vooringenomenheid) en met het commercieel recht (uitbating van een commerciële activiteit) en met de Mensenrechten; en dus werd omstandig en sterk gepleit tegen de geldigheid van de arbitrage-afspraken onder de leden van de vzw en tegenover de rechtspersoon.

Op 20 april 2015 legde de RE Mouscron verder nog een *eenzijdig verzoekschrift* neer bij de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Henegouwen, afdeling Doornik, om de arbitrageprocedure op te schorten en daarop heeft de heer Voorzitter inderdaad bij beschikking van dezelfde datum (20 april 2015) verbod opgelegd aan Cercle Brugge, aan SK Lierse en aan de KBVB en het BAS om de zaak in de arbitrageprocedure voor het arbitragecollege van het BAS te behandelen vooraleer er in kortgeding een beschikking zou zijn uitgesproken, en dit op straffe van een dwangsom van € 150.000 per inbreuk.

Deze rechterlijke beschikking van 20 april 2015 werd op 22 april 2015 aan de verwerende partijen betekend.

Op dezelfde dag werd de geplande zitting van 23 april 2015 van het arbitragecollege functionerend onder het BAS-reglement geannuleerd.

d) De vraag om uitsluiting van RE Mouscron voor de Algemene Vergadering:

Cercle Brugge en SK Lierse hebben na de kennisname van die verwerping van arbitrage bij het BAS, vervolgens gekozen om via de Algemene Vergadering van de vzw Pro League, te pogen om de club RE Mouscron van lidmaatschap van de vzw te doen uitsluiten en zodoende haar tegelijk de deelname aan de eerste voetbalafdeling van de KBVB – betaald voetbal – te ontnemen. Zij beriepen zich op de weigering van RE Mouscron om de bevoegdheid van arbiters die functioneren onder het BAS-reglement te “aanvaarden”. Cercle Brugge verzocht de vzw Pro League te handelen overeenkomstig de artikelen 7 en 8 van de statuten (zie verder, paragraaf 4) en om dienvolgens met de Algemene Vergadering van de vzw te besluiten dat RE Mouscron sedert 17 april 2015 “van rechtswege” haar hoedanigheid van lid van de vzw Pro League had verloren. SK Lierse heeft zich bij dat verzoek aangesloten.

Op haar Buitengewone Algemene Vergadering (“B.A.V.”) van 28 april 2015 heeft de vzw Pro League het agendapunt opgenomen van het verzoek van de twee leden van de vzw tot uitsluiting van RE Mouscron en is er vervolgens een beslissing genomen.

De notulen van de B.A.V. van 28 april jl. stellen betreffende de behandeling van dat punt:

“Alle leden van de vergadering wensen dat er overeenkomstig artikel 7 van de statuten in de schoot van de Algemene Vergadering een oplossing gevonden wordt, zoals dit ook reeds eerder gebeurde met Standard en OHL;

Na beraadslaging stelt de Algemene Vergadering volgend voorstel van oplossing voor:

- 1. Moeskroen verschijnt vrijwillig voor het BAS die als arbitragecollege uitspraak zal doen over haar licentiedossier;*
- 2. Moeskroen schort met onmiddellijke ingang alle burgerlijke procedures (ten gronde en in kortgeding) en mogelijke uitvoeringen (van de beschikking op eenzijdig verzoekschrift)op;*
- 3. de Pro League zal zich in het licentiedossier voor het BAS gedragen naar de wijsheid van het BAS en dit ook zo aangeven aan het Bondsparket....”*

Nadat de betrokken drie voetbalclubs de vergadering opnieuw hadden vervoegd, werd er gestemd en heeft de algemene vergadering van de vzw inderdaad de beslissing genomen (vijftien stemmen voor, één stem tegen en één onthouding) zoals het voorstel luidde.

e) Dit onderhavige geschil voor dit arbitragetribunaal:

Daarop volgde het per aangetekend schrijven van 5 mei 2015 meegedeelde verzoek van Cercle Brugge om in deze arbitrageprocedure de boven aangehaalde beslissing van de Buitengewone Algemene Vergadering van de vzw Pro League van 28 april 2015 te doen nietig verklaren (zie verder paragraaf 4, (a): de vorderingen).

2. De rechtsmacht van dit arbitragetribunaal

Conform artikel 34 van de Statuten van de vzw Pro League (oprichting op 12 november 2012, gepubliceerd in de Bijlagen van het B.S. van 21 mei 2013) zijn betwistingen binnen de vzw uitsluitend onderworpen aan arbitrage voor een scheidsgerecht ingericht door het BAS.

De tekst luidt:

“Art 34.

Alle betwistingen ook deze met betrekking tot de sociale verhoudingen, die in de schoot van de vereniging zouden rijzen zullen aan de Algemene Vergadering worden voorgelegd.

De Algemene Vergadering statueert, naargelang de aard en de materie van het geschil, met de eenvoudige of de gekwalificeerde meerderheid die het oorspronkelijk beslissend orgaan dient na te leven.

Bij gebrek aan regeling van een geschil tussen leden onderling of tussen een lid en de vereniging door de Algemene Vergadering, aanvaarden de leden dat deze geschillen door een scheidsgerecht van drie arbiters, ressorterend onder het Belgisch Arbitragehof voor de Sport en samengesteld en handelend volgens het reglement van het B.A.S., beslecht worden.

Het scheidsgerecht statueert in eerste en laatste aanleg. Haar beslissingen zijn bindend voor de partijen van het geschil.”

Geen partij betwist dat de statuten van de vzw Pro League geldig werden overeengekomen en gepubliceerd, zodat ze toepasselijk zijn op en bindend zijn voor de leden van die vzw. De vrijwillige toetreding van leden tot een vereniging met rechtspersoonlijkheid binden hen, door de loutere toetreding, aan de correct bekendgemaakte termen van de statuten – zoals *in casu* van de vzw. Artikel 7 Statuten stelt nog dat het reglement van het BAS ter inzage ligt van de leden op de zetel van de vereniging. Het Gerechtelijk Wetboek maakt eerbiediging van de gesloten arbitrageovereenkomst bindend, ook voor de overheidsrechters.

Tezamen met de verzoekster en de mede-verzoekende partij heeft enerzijds de Verweerster (de vzw Pro League heeft haar onderwerping nog eens schriftelijk bevestigd) en anderzijds de vrijwillig tussenkomende partij RE Mouscron eveneens de finale arbitragebevoegdheid onder het BAS arbitragereglement aanvaard. Deze laatste heeft in de zitting van de Algemene Vergadering van de vzw Pro League van 28 april jl. ingestemd met een dwingend voorstel daartoe (zie verder paragrafen 4 en 5 - het geschil ten gronde). Vervolgens had advocaat Misson voor RE Mouscron weliswaar in conclusies nog argumenten aangevoerd tegen de exclusieve bevoegdheid van BAS arbitragecolleges (pagina's 15 tot 26) en aanvaardde hij op 1 juni (onder protest weliswaar) dat zijn cliënte zou verschijnen; maar die partij zelf heeft een brief naar het BAS geschreven op 16 juni 2015, waarin zij de rechtsmacht aanvaardde en zij de argumentatie op de bladzijden 15 tot 26 introk. Zij heeft een advocaat-opvolger aangeduid en advocaat Debusschere heeft de conclusie binnen de termijn neergelegd in mei 2015, omgezet in het Nederlands en heeft overeenkomstig de voorafgaand meegedeelde intrekking van de argumenten uit bladzijden 15 tot 26 niet hernomen. RE Mouscron heeft in haar pleidooi onderstreept dat zij op de Bijzondere Algemene Vergadering de geschillenbeslechting per arbitrage heeft aanvaard en heeft ook haar onderwerping aan gedingbeslissende BAS arbitrage bevestigd, mede door het formulier met die bijkomende bevestiging nog ter pleitzitting te ondertekenen.

Het arbitragecollege stelt dienvolgens in de omstandigheden vast, dat de bevoegdheid van het BAS door geen enkele partij werd betwist.

3. Het procedureverloop in de arbitrage voor het BAS

Het verzoek tot arbitrage werd door Cercle Brugge per brief ingediend op 5 mei 2015 bij het BAS. Het werd regelmatig naar vorm en inhoud ingesteld.

In deze zaak is **het arbitragecollege** samengesteld als volgt :

Cercle Brugge heeft aangeduid als arbiter: de heer Guy Hermans, magistraat, met zijn woonplaats te Bilzessesteenweg 243, 3700 Tongeren;

De vzw Pro League heeft aangeduid als arbiter: de heer Louis Derwa, advocaat, met zijn woonplaats te Avenue Florida 45, 1410 Waterloo;

Conform het arbitragereglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport hebben de arbiters daarna als arbiter-voorzitter aangeduid:

de heer Johan Erauw, advocaat en emeritus-hoogleraar, met zijn woonplaats te Jozef Plateastraat 14, 9000 Gent.

Gezien het dossier met het verzoekschrift en de stukken op 13 mei 2015 werd overgemaakt aan de arbiters.

De plaats van de arbitrage is Brussel; door partijen aanvaard.

De partijen werden namens het arbitragecollege uitgenodigd om te verschijnen op een zitting voor hun mondelinge argumenten en vragen van het arbitragecollege, op 18 juni 2015, in de lokalen van het BAS, Boechoutlaan 9 te Brussel, om 18 uur.

Schriftelijke besluiten werden uitgewisseld als volgt:

- Gezien het verzoek tot vrijwillige tussenkomst namens de SK Lierse van 7 mei 2015;
- Gelet op het antwoord conform art. 17 Reglement BAS voor de Vzw Pro League (zonder datum maar ontvangen op 15 mei 2015);
- Gelet op de eerste conclusie voor Cercle Brugge van 21 mei 2015; en haar tweede conclusie van 18 juni 2015;
- Gelet op de conclusie van SK Lierse van 18 juni 2015
- Gelet op de conclusie voor de Vzw Pro League (zonder datum),
- Gelet op de besluiten met verzoek tot vrijwillige tussenkomst voor RE Mouscron die in hun definitieve vorm waren ondertekend door advocaat Misson met datum 10 mei maar overgemaakt werden op 16 juni 2015; en op de Nederlandstalige versie van de conclusie gedateerd 16 juni 2015, gemaakt door advocaat De Busschere – welke door het arbitragecollege wordt aanvaard als vertaling, met de weglating van de oorspronkelijk pagina's 15 tot 26.

De partijen hebben stukken neergelegd, zoals aangeduid in het verzoekschrift of in hun respectieve besluiten.

Ter zitting van 18 juni 2015 waren aanwezig:

Voor de verzoekster Cercle Brugge: advocaat Piet D'Hooghe; voor de tussenkomende partij SK Lierse: advocaten Pascal Nelissen Grade en Jan Van Elst; voor de vzw Pro League: de heer Pierre François, afgevaardigd bestuurder en advocaat Leander Monbaliu en voor R.E. Mouscron: de heer Edward Van Daele, Président du Conseil d'Administration en advocaat Eddy Debusschere.

De partijen werden gehoord in de Nederlandse taal op die zitting te Brussel vanaf 18:00 uur en de zitting eindigde en werd gegeven om 19:45 uur.

Alle partijen hebben mondeling bevestigd en het arbitragecollege heeft geacteerd dat er toelating gegeven wordt om de arbitragebeslissing door haar opname op de website van het BAS, naar buiten bekend te maken.

4. De vorderingen en argumenten van de partijen in dit geschil

a) Voor Cercle Brugge:

Volgens de Cercle Brugge kon de Buitengewone Algemene Vergadering van 28 april 2015 van de vzw Pro League, nadat ze kennis had genomen van de gerechtelijke acties van de RE Mouscron vanaf 17 april 2015 (zie boven, paragraaf 4, (d)), *“niet anders dan vaststellen dat REM minstens sedert 17/4/2015 van rechtswege haar hoedanigheid van lid heeft verloren, niet ten titel van sanctie, maar wel omdat REM minstens sedert 17/4/2015 niet meer voldoet aan de essentiële en statutaire voorwaarden om lid te zijn van de Pro League. Een beraadslaging of stemming was in casu niet aan de orde nu de Statuten op dit vlak expliciet geen enkele appreciatiebevoegdheid meer voorziet voor de Algemene Vergadering.”*

Volgens de Cercle Brugge heeft de Buitengewone Algemene Vergadering van 28 april 2015 van de vzw Pro League met andere woorden *“de bepalingen van haar eigen statuten flagrant geschonden”*.

Cercle Brugge besluit hieruit dat de beslissing van de Buitengewone Algemene Vergadering van 28 april 2015 van de vzw Pro League moet worden vernietigd en dat aan de vzw Pro League moet worden bevolen om een nieuwe Buitengewone Algemene Vergadering te organiseren, *“waarbij de vaststelling van het feit dat REM sedert 17/4/2015 van rechtswege geen lid meer is van de VZW PRO LEAGUE op de agenda dient te worden geplaatst.”*

Zoals gezegd steunt Cercle Brugge als middel op de artikelen 7 en 8 van de statuten van de vzw Pro League, waarin onder meer werd bepaald:

“ Artikel 7.

De hoedanigheid van lid is voorbehouden aan een voetbalclub, of aan een sportclub met een voetbalafdeling, die cumulatief aan de volgende voorwaarden voldoet:

[...][weglating van vijf streepjes]

[zesde streepje] - *Het zonder enig voorbehoud aanvaarden van de statuten van de vereniging, haar intern reglement en de beslissing van haar organen;*

[zevende streepje] - *Het zonder enig voorbehoud aanvaarden van de verplichting om zowel elk geschil dat tussen de leden onderling kan ontstaan en/of voortspruit uit hun hoedanigheid als lid, als elk geschil dat kan ontstaan tussen een lid en de vereniging, ten exclusieve en definitieve titel te laten beslechten door een scheidsgerecht van drie arbiters, ressorterende onder het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (hierna het B.A.S.) en samengesteld en handelend volgens het reglement van het B.A.S., dat ter inzage ligt van de leden op de zetel van de vereniging, en dit voor zover er in de schoot van de Algemene Vergadering geen regeling werd gevonden overeenkomstig de statuten;*

[...][weglating van drie streepjes].

[tweede lid:] *De hoedanigheid van lid is een vereiste om deel te nemen aan het kampioenschap van de eerste nationale afdeling van het voetbal in België*

Artikel 8.

[...][weglating van lid 1 tot lid 4]

[lid 5:] *De leden die niet meer voldoen aan één van de voorwaarden beschreven in artikel 7 verliezen van rechtswege hun hoedanigheid van lid.*

[lid 6:] *Een lid verliest automatisch en van rechtswege zijn hoedanigheid van lid in geval van faillissement of in vereffeningstelling.*”

b) Voor SK Lierse:

SK Lierse verzoekt eveneens de beslissing van de Buitengewone Algemene Vergadering van de vzw Pro League te vernietigen en te zeggen voor recht dat de RE Mouscron op 17 april 2015 van rechtswege haar hoedanigheid van lid van de vzw Pro League verloor, minstens te zeggen voor recht dat zij sindsdien geen lid meer is van deze vzw, zoals dat volgens haar moet volgen uit de nauwkeurige lezing van de artikelen 7 en 8 van de vzw-statuten.

In ondergeschikte orde verzoekt de SK Lierse om de vzw Pro League te veroordelen om een nieuwe Buitengewone Algemene Vergadering te organiseren en dit uiterlijk in het derde trimester van 2015, waarbij de vaststelling van het feit dat de RE Mouscron sinds 17 april 2015 geen lid meer is van de vzw Pro League op de agenda dient te worden geplaatst.

De raadsman Nelissen Grade heeft in zijn pleidooi ook weerlegd: 1^e- dat de beslissing in de “eerste” arbitrageprocedure (zie boven paragraaf 1, (b)) indirect kracht van gewijsde zou hebben verleend aan de stelling dat ER Mouscron wel degelijk lid van de vzw is; 2^e- dat het punt van de vraag om uitsluiting op de algemene vergadering van 28 april jl. niet was geagendeerd; 3^e- dat SK Lierse geen rechtmatig belang meer zou hebben omdat het uit eerste afdeling afzakte.

De advocaat vroeg om te acteren dat ER Mouscron in de Nederlandstalige versie van haar conclusies, die buiten termijn waren ontvangen (in acht genomen de kalender meegedeeld door de BAS voorzitter van de arbiters) ineens de tegeneis van die partij begroot zag op 1.000.000 €, terwijl de Franstalige versie van die conclusies, wel tijds meegedeeld, slechts gewag maakte van 20.000 € provisionele vergoeding.

c) Voor de vzw Pro League:

De vzw Pro League verzoekt de vordering van Cercle Brugge en SK Lierse onontvankelijk te verklaren en in ieder geval ongegrond. Zij vordert als tegenvordering de vergoeding van haar advocatenkosten ten bedrage van 5.000 Euro.

d) Voor RE Mouscron:

RE Mouscron vordert in hoofdorde van het arbitragecollege:

- te zeggen dat de vrijwillige tussenkomst van SK Lierse ongegrond is en dat het vereiste van een legitiem belang in haren hoofde ontbreekt; dat wat die twee clubs doen in strijd is met de openbare orde omdat zij “het kampioenschap van België van eerste klasse trachten te vervalsen”... strafbaar als vervalsing van een wedstrijd onder het KBVB reglement;
- te zeggen dat het ingestelde verhaal door Cercle Brugge onontvankelijk en ongegrond is;
- Cercle Brugge en SK Lierse te veroordelen tot de kosten van het geding;
- Cercle Brugge en SK Lierse te veroordelen in een schadevergoeding van € 20.000 voor tergend en roekeloos geding en tot één euro provisioneel voor de schade die door het geding

werd veroorzaakt (wat in het motiverende gedeelte van de conclusies was geraamd op één miljoen Euro).

In ondergeschikte orde vordert RE Mouscron:

- te zeggen dat het ingestelde verhaal van Cercle Brugge, ondersteund door SK Lierse, onontvankelijk en ongegrond is;
- Cercle Brugge en SK Lierse te veroordelen tot de kosten van het geding;
- Cercle Brugge en SK Lierse te veroordelen in een schadevergoeding van € 20.000 voor tergend en roekeloos geding en tot één euro provisioneel voor de schade die door het geding werd veroorzaakt (in het motiverende gedeelte van de conclusies was geraamd op één miljoen Euro).

5. De beoordeling van het verzoek door het arbitragecollege

a) *Vormvereisten en termijnen:*

De vordering werd tijdig en regelmatig naar vorm en inhoud ingesteld, en er zijn geen redenen voorhanden tot het inroepen van een ambtshalve grond tot niet-ontvankelijkheid.

b) *De ontvankelijkheid van vorderingen en het rechtmatig belang van de verzoekers:*

1° - De opgeworpen niet-ontvankelijkheden:

SK Lierse wierp op dat de vrijwillige tussenkomst van de RE Mouscron niet ontvankelijk is omdat ze de arbitrageovereenkomst niet zou hebben ondertekend. In paragraaf 2 boven heeft het arbitragecollege beschreven hoe RE Mouscron de rechtsmacht van dit arbitragecollege wel expliciet heeft aanvaard.

Volgens RE Mouscron is het verzoek tot nietigverklaring ingesteld door Cercle Brugge onontvankelijk omdat de nietigheid van een beslissing van de algemene vergadering slechts kan worden gevorderd via een gerechtelijke procedure voor de rechtbank van eerste aanleg in het gerechtelijk arrondissement waar de vzw haar zetel heeft. Ze voegt nog toe, dat artikel 7 vzw-statuten niet kan afwijken van de wettelijke regeling; waarbij ze verwijst naar artikel 21 van de wet op de Verenigingen en Stichtingen. Verder merkt ze op dat de geschillen betreffende het betwisten van een beslissing van de Algemene Vergadering niet bedoeld werd in artikel 7 Statuten. De Wet op de Verenigingen en Stichtingen bevat inderdaad geen bijzondere regeling op grond waarvan belanghebbenden nietigheid kunnen vorderen van beslissingen genomen door de algemene vergadering derhalve geldt het gemeen recht inzake nietigheid van rechtshandelingen. (D. Van Gerven, *Handboek Verenigingen*, Leuven, Biblo, 2002, p.161 nr.165). De rechtbank van eerste aanleg is bevoegd voor de nietigverklaring van beslissingen van de algemene vergadering van een VZW (D. Van Gerven, *gecit.*, p.163 nr.167). Het arbitragecollege kan enkel vaststellen dat in het aangehaalde artikel van de Wet op de Verenigingen en Stichtingen geen (exclusieve) bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg werd opgenomen, zodat met andere woorden de geldigheid van de beslissingen van de Buitengewone Algemene Vergadering van een vzw ook geldig kan worden beoordeeld door een arbitragecollege (mits geldige arbitrageovereenkomst tussen partijen).

Het arbitragecollege beslist dienvolgens dat geen van die genoemde en door de partijen ingeroepen gronden van niet-ontvankelijkheid van de vordering van wederpartijen juist zijn en verwerpt die middelen.

2°- Het beweerde gebrek aan legitiem belang in hoofde van Cercle Brugge en SK Lierse:

De vzw Pro League wierp op dat SK Lierse niet over het vereiste belang beschikt om in de huidige procedure tussen te komen, nu zij zich op de Buitengewone Algemene Vergadering van 28 april 2015 onthield inzake de beslissing over RE Mouscron. Ook volgens RE Mouscron is minstens de vrijwillige tussenkomst van SK Lierse niet ontvankelijk bij gebrek aan rechtmatig belang, om die zelfde reden.

SK Lierse antwoordt hierop terecht dat zij op 28 april 2015 schriftelijk liet weten dat zij geen stemming wenste te zien organiseren gelet op de inhoud van de statuten (louter acteren – zie de verder analyse), zodat haar onthouding enkel in die context kan worden gezien. Bij de gehouden stemming heeft SK Lierse zich onthouden. Een stem van “onthouding” bij de telling van de stemmen volgens artikel 15 Statuten wordt “toegevoegd aan de meerderheid der geldige stemmen” – in het betrokken geval aan de positieve stemmen.

Het arbitragecollege oordeelt dat SK Lierse zijn belang niet verzaakte of heeft verwerkt door zich te onthouden in de stemming binnen de Algemene Vergadering van 28 april 2015 over de in deze procedure betwiste uitsluiting. Dat feit betekent niet dat die onthouding in de stemming als verwerking van haar recht om het organiseren van een stemming aan te vechten mag worden aanzien. Die partij verliest vanzelfsprekend door die wijze van tellen niet haar belang.

Volgens RE Mouscron hebben Cercle Brugge en SK Lierse het vereiste belang niet om een procedure in te stellen, nu ze sportief naar tweede afdeling zijn gezakt, en bijgevolg geen lid meer zijn van de vzw Pro League. Maar zij heeft ongelijk, want de ontvankelijkheid van een vordering of een tussenkomst dient beoordeeld op het moment van het instellen van de vordering (het verhaal bij het BAS) en op dat tijdstip was Cercle Brugge nog volwaardig lid van de vzw Pro League, zodat het ook het vereiste belang had.

Verder argumenteert RE Mouscron dat de wil van Cercle Brugge en SK Lierse om RE Mouscron te schaden - door met alle middelen te proberen om deze laatste gebruik te laten maken van de sportief behaalde resultaten - een onrechtmatig belang inhoudt en geen legitiem belang om in rechte op te treden (artikel 6 B.W.).

Het arbitragecollege overweegt dat volgens artikel 17 Ger. W. de rechtsvordering niet mag worden toegelaten indien de eiser geen belang heeft om ze in te dienen, d.w.z. geen legitiem belang kan aantonen. Het begrip belang wordt algemeen gedefinieerd als elk effectief voordeel en niet een theoretisch, materieel of moreel voordeel, dat door de persoon die de vordering instelt, verwacht mag worden op het ogenblik waarop hij zijn vordering instelt. (zie Kh. Brussel 16 augustus 2005, *R.W.* 2007-2008, p. 1460, met verwijzing naar: A. Fettweis, *Manuel de procédure civile*, 1985, nr. 27; J. Van Compernelle, J. Closset en G. Marchal, Examen de jurisprudence, 1985 – 1996, *Droit judiciaire privé*, *R.C.J.B.* 1997, p. 495 e.v. ; p. 511, nr. 25; en zie Hof Antwerpen 4de kamer, 18 mei 2009, *Limburgs Rechtsleven* 2012/1, p. 16, noot P. Vanhelmont; J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriar, *Handboek Gerechtelijk Recht*, 3e editie, Antwerpen, Intersentia, 2012, p. 81 nr. 147). In principe moet het belang een reeds verkregen en dadelijk, persoonlijk, rechtstreeks, rechtmatig en beschermenswaardig belang zijn. Het geringste belang volstaat (J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriar, gecit. *Handboek*, p. 81 nr. 147). Het belang moet dus ook rechtmatig zijn. Wie enkel het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde nastreeft, heeft geen rechtmatig belang. Hij mag geen eis instellen die manifest indruist tegen het positieve

recht, de openbare orde en de goede zeden (J. Laenens, K. Broeckx, D. Scheers en P. Thiriart, gecit. *Handboek*, p. 84 nr. 152).

Het arbitragecollege oordeelt dat de twee verzoekende partijen nog hun belang hadden bij de inleiding van het arbitrageverzoek niettegenstaande zij aan het einde van het lopende voetbalseizoen uit eerste klasse gaan degraderen.

Het arbitragecollege oordeelt omgekeerd dat Cercle Brugge wel een legitiem belang had, omdat die partij het recht had om het geschil betreffende de toepassing van de statuten van de vzw Pro League voor te leggen aan dit arbitragecollege en dat zij geen met de openbare orde of met de Mensenrechtenconventie strijdig oogmerk nastreefde.

c) Geen vooraf bestaande kracht noch gezag van gewijsde:

De vzw Pro League heeft geargumenteed dat het “eerste” arbitragetribunaal dat onder de administratie van het BAS secretariaat werd aangesteld en dat eveneens functioneerde volgens het arbitragereglement van het BAS inzake de betwisting over de voetballicentie van RE Mouscron op 1 juni 2015 definitief had beslist. Die verwerende partij stelt dat RE Mouscron de licentie verkreeg voor het voetbalseizoen 2015-2016 en dat daarvan mocht afgeleid worden dat de voetbalclub RE Mouscron volledig voldeed aan de vereisten om in de KBVB competitie deel te nemen. De deductie gaat dan verder: zodat zulks beweerdelijk impliceert dat zij ook indirect moet geacht worden de arbitragebevoegdheid van het BAS te hebben aanvaard; wat met de kracht als van een rechterlijk gewijsde het middel zou verwerpen van de inbreuk van RE Mouscron op art. 7 vzw-statuten.

Het argument stelt dat wij als scheidsrechters in dit geschil die andere “beslissing” (om een licentie te gunnen) moeten respecteren als rechterlijk gewijsde. Het argument is onjuist, eenvoudig omdat het geschil over de voetballicentie een ander voorwerp had. Een motief of tussenoordeel dat onafwendbaar heeft geleid tot een beslissing die kracht van gewijsde kreeg, kan weliswaar ook genieten van gezag van gewijsde; maar *in casu* werkt dat niet: er werd door de andere arbiters op 1 juni 2015 niet indirect overwogen dat RE Mouscron de BAS arbitrage aanvaardde voor een geschil als het onderhavige en er werd helemaal niets aangeduid over hoe zo een gevolgtrekking dan zou uitwerken in de tijd ten overstaan van de acties bij de overheidsrechters ingeleid op 17 en 20 april jl. in relatie tot de beslissing over lidmaatschap op 28 april genomen... Het ging ook om andere partijen.

d) De uitsluitende bevoegdheid van de Algemene Vergadering van de vzw en de agendering en behandeling van de vraag tot uitsluiting:

Artikel 11 van de vzw statuten zegt duidelijk, ter bevestiging van de wet op de vzw's dat de bevoegdheid om te beslissen over lidmaatschap (toetreding en uitsluiting) eerst ligt bij de Algemene Vergadering. Dat argumenteerde ook RE Mouscron terecht. Maar daarna is in geval van betwisting nopens die beslissing, daarover wel degelijk arbitrage mogelijk, zoals artikelen 34 juncto 8 laten zien (zie de teksten, resp. in paragrafen 2 en 4 (a)).

RE Mouscron heeft beweerd dat haar rechten werden aangetast omdat de vraag om haar uitsluiting in de vergadering van 28 april niet juist op de agenda was geplaatst. Zij laat echter in haar conclusies vaststellen (zie bladzijde 13: “*Het is terecht... dat de algemene vergadering beslist heeft het verzoek tot uitsluiting... op 28.04.2015, heeft besproken*”) dat die agendering correct was aanvaard door alle leden.

De bespreking werd ordelijk aangevat en de gedachtewisseling werd georganiseerd door de betrokken partijen te horen; er werd ter vergadering volgens de notulen geen bezwaar gemaakt tegen de behandeling van het agendapunt; er werd gestemd met het quorum van aanwezige leden en er werd beslist met de vereiste gekwalificeerde meerderheid. De beslissing werd genomen om de voetbalclub niet uit te sluiten.

e) De vzw-wet voorziet slechts toetreding en uitsluiting van een lid:

De partijen hebben gepleit over de uitsluiting als een sanctie of als een soort eenvoudige werking uit de niet-naleving van condities om lid te mogen worden (dat is tenslotte de inhoud van artikel 7 statuten).

Artikel 8 Statuten stelt dat *“de leden die niet meer voldoen aan één van de voorwaarden beschreven in artikel 7 verliezen van rechtswege hun hoedanigheid van lid”*. De vraag rijst op of er naast de “uitsluiting” ook zo iets bestaat als het “verlies” van lidmaatschap? RE Mouscron zegt daarover dat alle mogelijke redenen van verlies/uitsluiting allemaal zijn opgesomd in artikel 7 en dat het artikel 8 dus moet gaan over de “uitsluiting” van leden. De verzoekende partijen hebben in de mondelinge repliek voorbeelden gegeven van gedragingen, zoals bedrog plegen of competitievervalsing plegen e.a. die de sanctie van uitsluiting zouden kunnen uitlokken; wat met zich zou brengen, stellen zij, dat artikel 8 nog de meer specifieke gronden behandelt met daarin het bedoelde automatisme - nl. “van rechtswege” verlies voor die inbreuken op de vereisten om überhaupt als lid te mogen toetreden (opgesomd in artikel 7 Statuten).

Dit arbitragecollege vindt die tegenstelling niet relevant: dat komt doordat een goed begrip van de woorden “verliezen van rechtswege” ook veronderstellen dat de Algemene Vergadering, zelfs voor die elementen die uit hoofde van artikel 7 statuten “van rechtswege” tot de uitsluiting van een vzw-lid moeten leiden, toch nog een beslissing tot uitsluiting vereist en veronderstelt. De volgende paragrafen maken dat standpunt van het arbitragecollege duidelijk: ook het “verlies” vereist een “wegnemen” of de uitsluiting als “sanctie” voor het niet-langer naleven van een lidmaatschapsvereiste; er is geen automatisme. Het is dit laatste wat de vzw-wet (Wet van 27 juni 1921, laatst gewijzigd bij wet van 2 mei 2002, met ingang van 1 juli 2003) laat zien, door enkel te gewagen van de “uitsluiting”.

De VZW-wet is van dwingende aard op dit punt. Er moet aan een lid de kans geboden worden om zijn uitsluiting te bestrijden, met eerbiediging van zijn rechten van verweer. Dat is, vindt dit arbitragecollege, wat de statuten van de vzw Pro League hebben willen bewerken met de behandeling van die vragen van uitsluiting voor de algemene vergadering.

f) De term “van rechtswege” in artikel 7 van de vzw statuten en het “aanvaarden” van arbitrale rechtsmacht:

Het argument wordt gebracht door de Verzoekster en de Mede-verzoekende partij, dat de woorden “verliezen van rechtswege” een “automatische” uitsluiting met zich meebrengt. Zij vinden dat de Algemene Vergadering geen beslissingsrecht heeft in de zin van een afweging te mogen doen en pro of contra de uitsluiting te mogen beslissen; zij vinden dat die vergadering, zoals op 28 april jl. hier gehouden, slechts mag acteren.

De statuten van een vzw kunnen inderdaad bepaalde omstandigheden opsommen waarbij het lidmaatschap automatisch vervalt. Er bestaan over de aard van dergelijke bepaling

verschillende meningen. Sommigen zien het als een sanctie, anderen als een vermoeden in hoofde van het lid van de wil om uit te treden. In dit laatste geval is het vermoeden weerlegbaar, doordat het lid aantoonbaar dat het niet haar wil was om uit te treden, bijvoorbeeld door verdere deelname aan de vzw – en dan moet er wel een beslissing komen... In dat verband noteert het arbitragecollege dat in de statuten duidelijk staat dat een lid moet aanvaarden dat arbitrage voor een BAS scheidsgerecht exclusief is voor elk geschil; en zo accepteert dit college dat die bepaling wel degelijk een sterke bepaling met inhoud is, waaraan artikel 8 het verlies “van rechtswege” van hun lidmaatschap verbindt. Strikt beschouwd volgt de werking hier niet uit een regel van recht maar volgt ze dwingend uit de statuten. Die woorden in artikel 8 maken een parallel met de wens van de regelgever om na de vaststelling van het feit, vanuit het reglement de gevolgtrekking te sturen en zelf het resultaat op te dringen dat de regelgever heeft voorop gezet. In essentie gaat de vraag voor het arbitragecollege meer over het *tijdstip waarop* de feiten (d.w.z. de inbreuk) moeten worden beoordeeld waarop het besluit dat in de statuten staat moet worden getrokken en hoe.

Volgens een auteur brengt het feit dat een lid niet meer aan de vereisten gesteld voor toelating van het lidmaatschap beantwoordt, niet automatisch het einde van het lidmaatschap met zich mee: dit moet uitdrukkelijk als dusdanig in de statuten worden geformuleerd. De vereniging zal zich bovendien moeten beroepen op deze statutaire clausule en de betrokkene daarvan op de hoogte brengen (J. De Leenheer e.a., *De VZW gezien vanuit de praktijk*, Brugge, Die Keure, 1996, p. 65 nr.17). Die wordt dan gehoord en daarna kan beslist worden. Een andere mening is, dat in dergelijke gevallen het lidmaatschap van rechtswege eindigt zonder dat het betrokken lid zich ertegen kan verzetten (D. Van Gerven, *Handboek Verenigingen*, Leuven, Biblo, 2002, p.127, nr.109; en K. Vissers, *De VZW naar Belgisch recht. Een praktische handleiding bij de VZW-wetgeving*, Antwerpen, UGA, 2008, p. 98 nr.155). Zo een uitspraak verschuift de interpretatie naar de vraag of de geïmagineerde partij zich nog kan verzetten wanneer de inbreuk zou vaststaan of, anders uitgedrukt, naar de aard van de onafwendbaarheid van dat verlies van lidmaatschap, evenals naar de manier waarop dat in geval van betwisting zal vastgelegd worden, onder de hier geldende statuten.

Qua interpretatie van die woorden, stelt het arbitragecollege vast:

- dat de bepaling “automatisch en van rechtswege” wordt gebruikt in lid zes van artikel 8 Statuten (na rechterlijke uitspraak over faillissement...), wat *a contrario* doet vermoeden dat het in het voorgaande lid, dat slaat op miskennen van de vereisten in artikel 7, niet een automatisme betreft;
- de volle en exclusieve bevoegdheid van de algemene vergadering in de vzw-wet staat en in de statuten werd herhaald (zie boven – m.b.t. artikel 11 Statuten), wat zin moet hebben en niet betekenisloos mag zijn;
- de organisatie van een competitie met uitsluiting van een voetbalploeg op basis van een niet-procesmatige formele behandeling op de vluchtige basis van zo een beweerde automatisch effect zeker niet werkbaar is en daarom ook de voorgestelde interpretatie een niet door de vereniging gewilde regelgeving kan zijn;
- dat met name in de aanhef van artikel 7 de bewoording luidt: “het zonder enig voorbehoud aanvaarden...” ; dat indien men een automatisme zou instellen met die woorden, dat tot onmogelijke discussies over het tijdstip van zo een “aanvaarding” zou leiden; dat levert een argument uit het ongerijmde op;
- dit arbitragecollege wenst niet te doen uitschijnen dat een partij als RE Mouscron geen recht zou hebben om naar de overheidsrechtbanken te gaan; die partij mocht toegang vinden naar de rechtbanken; dat is ongetwijfeld ook volgens het Belgisch arbitragerecht het geval voor de vraag naar dringende en voorlopige maatregelen; het ligt in de lijn van respect dat dit college vertoont voor

de overheidsrechters dat het niet het blote feit van het aanhangig maken van een rechtsvordering als dusdanig met een automatische sanctie zou bekleden; zie in dat verband de voorstanders van een principiële aanspreekbaarheid van de rechters een actie tot nietigverklaring omdat arbitragerechtspraak door rechters bewaakt wordt (zie J. Maesschalck, *Je rechten als sportbeoefenaar*, Brugge, Die Keure, 2000, p.122, nr.14.3; R. Blanpain, *Het statuut van de sportbeoefenaar naar internationaal, Europees, Belgisch en Gemeenschapsrecht*, Brussel, Larcier, 2002, p.119, nr. 214; D. Dedeker e.a., *Handboek Sportrecht*, Gent, Story Publishers, 2013, p. 46, nr. 25 en p. 47, nr. 26; en zie ook Hof Brussel, in de zaak MITU, 8 februari 2007, *JLMB* 2007/10, p. 38 afkerig van een absoluut verbod; en voor de eerbiediging van de basisprocesrechten van art. 6 EVRM, zie eveneens EHRM 10 februari 1980, Lecomte t. België, *Publ.Cour.Eur.D.H.*, Reeks A, vol.58, dat uit art. 6 afleidt dat er voor sportverenigingen, wanneer zij intern binnen de bond procedures afhandelen een procesregeling moet gerespecteerd worden die een objectieve behandeling garandeert; wat instemming verdient); er moet inderdaad vertrouwen in de rechters bestaan - dat zij in hun beslissingen ten gronde uiteindelijk rekening houden met wat het Gerechtelijk Wetboek oplegt qua respect voor arbitrageclausules.

Maar de statuten van de vereniging, die de partijen verbinden, zeggen dat miskennis van de arbitrageclausule grote gevolgen moet krijgen. Onder paragraaf (k) zal het arbitragecollege beslissen over de manier waarop het onafwendbare gevolg van de niet-“aanvaarding” in deze vereniging zijn uitwerking moet krijgen.

g) De term “beslechten” als ijkpunt voor de tijdsbepaling van een uitsluiting:

Volgens de vzw Pro League betekent de statutaire regel dat de leden van de vzw moeten aanvaarden dat de geschillen via arbitrage voor BAS moeten worden “beslecht”, dat zij niet een geschil mogen laten beslechten door een overheidsrechter. Een lid zou in die visie niet de statuten schenden door een procedure in te leiden, zolang het niet van een overheidsrechter een eindbeslissing heeft gekregen waardoor het geschil afgehandeld is.

Maar in het zevende streepje van artikel 7 Statuten staat dat zij “aanvaarden” ... “te laten” ... “beslechten door een scheidsgerecht [onze onderstreping] van ...”. Dit geeft niet aan welk effect een “beslechting” door overheidsrechters zou kunnen hebben gevolg onder artikel 8 Statuten. Volgens dit arbitragecollege is het gebruikte argument in zoverre juist, dat de werking van de *inleiding van een geschil* voor rechtbanken niet automatische uitsluiting teweeg brengt; maar het is niet juist dat men moet afwachten tot een eindbeslissing - met vrij spel voor procesvoerders tot op dat moment - en dat er vervolgens op dat moment van rechterlijke beslissing toch een soort automatisme zou kunnen werken. Dat tijdstip; het moment waarop de overheidsrechters beslechten (hun rechtsmacht uitputten... met kracht van gewijsde?), is *niet* het moment van de uitsluiting van een vzw-lid dat als eisende partij een rechterlijke procedure zou hebben opgestart.

h) Het argument uit de verenigingspraktijk van de ambtshalve “vaststelling”:

De stelling van de verzoekende partijen is, dat de Algemene Vergadering van de vzw slechts de bevoegdheid bezit om te acteren of “vast te stellen” dat een feit zich in het verleden voordeed dat de onvermijdelijke uitsluiting had uitgelokt. Advocaat D’Hooghe wees er in mondelinge behandeling op, dat bijvoorbeeld de notulen van de algemene vergadering van 24 juli 2014 stellen: “*De vergadering neemt akte van de beëindiging van rechtswege van het lidmaatschap van...*”.

Maar het arbitragecollege stelt vast dat zulks de bijzondere omstandigheid van het verlies van lidmaatschap betreft van ploegen die degradeerden. Tegelijk laten juist die zelfde notulen zien dat de algemene vergadering wel degelijk delibereert en “beslist” over nieuwe toelating, eventueel met nog te vervullen voorwaarden (zie Stukken vzw Pro League, nr. 2, vergadering van 24 juli 2014: punt 2). Volgens dit arbitragecollege getuigt die praktijk ervan dat de bevoegde algemene vergadering telkens ordelijk “akte neemt” in de zin van “notuleren”, van wat er zich aan het eind van een voetbalseizoen en aan het begin van een volgend seizoen voordoet, namelijk dat de vereisten om lid te zijn telkens een opname van nieuwe leden die promoveerden naar eerste afdeling en de uitsluiting van oude leden die afzakten uit eerste afdeling met zich kan brengen; wat punten zijn waarover de algemene vergadering oordeelt. Omdat de vzw-leden die afzakken zulks vrijwillig aanvaardden is de “beslissing” die tot de algemene bevoegdheid van dat orgaan behoort, dan met die eenvoudige vaststelling nageleefd – en wel voor wat hen in het bijzonder betreft: zonder debat in de vergadering. Dan gaat het om gevallen van vrijwillige acceptatie van uitsluiting/uittrekking/verlies van lidmaatschap door die leden, op het tijdstip van de wisseling van de voetbalseizoenen. Dergelijke notulering geeft geen uitsluitel over de interpretatie van de termen “van rechtswege” wanneer de uitwerking daarvan in de tijd betwist wordt onder de leden van de vereniging.

i) De arbitrageclausule van artikel 34 Statuten en de sequentie van bespreking - beslissing:

Wij hebben boven de tekst van artikel 34 vzw-statuten weergegeven (zie paragraaf 2). Het is aan die tekst dat de vereniging en haar leden gebonden zijn.

Dat artikel geeft aan dat er vooraf een poging tot regeling moet worden gezocht. Artikel 7 herhaalt die bepaling door te verwijzen naar het vooraf zoeken van een regeling “*overeenkomstig de statuten*”. De lange samengesteld zin van het zevende streepje van artikel 7, maakt duidelijk, door de woorden: “... *en dit voor zover er in de schoot van de Algemene Vergadering geen regeling werd gevonden...*” dat de vergadering van de vzw moet zoeken om een lid alsnog de verplichting om geschillen uitsluitend in arbitrage te brengen, te doen aanvaarden;

j) Nauwgezette lectuur van artikel 8 in samenhang met artikel 34 van de vzw statuten:

Artikel 7 Statuten, dat afgedekt wordt door artikel 8 als sanctiemechanisme, verwijst naar een aanvaarding van arbitrage voor het BAS als exclusieve methode van geschillenbeslechting, onder de gelding van de regels uit de statuten. Volgens de arbitrageclausule die aangeeft hoe een lid de geschillenbeslechting moet aanvaarden (artikel 7), moest de Algemene Vergadering haar bevoegdheid om te beslissen over uitsluiting van een lid slechts uitoefenen ná een poging te ondernemen om een oplossing te vinden. Die oplossing *moest* erop neerkomen dat RE Mouscron inderdaad de arbitrage van geschillen aanvaardde en ging respecteren - dat zegden wij in paragraaf (g). Maar evengoed moesten de leden Cercle Brugge en SK Lierse aanvaarden dat er voorafgaand aan de beslissing tot uitsluiting en dus nog vooraleer er kon gesanctioneerd worden, genegotieerd werd over de aanvaarding van de vereisten om lid te blijven.

Zulks doet niet af aan de krachtige betekenis van de woorden “van rechtswege” - opnieuw: zie de bespreking in paragraaf (g). Maar zulks toont wel aan, hoe de sequentie verloopt, namelijk doordat de beslissing volgens de statuten slechts kon komen *na bespreking* in de vergadering, overeenkomstig wat in paragraaf (i) zopas werd uitgelegd. De sanctie dreigde er pas te komen indien na bespreking en vooraleer de stemming viel, geen aanvaarding van de vereisten van artikel 7 waren gekomen in hoofde van RE Mouscron.

De bepaling van artikel 34 in samenhang met artikel 8 Statuten toont aan, dat na de beslissing door stemming in die Algemene Vergadering de Verzoekster en Mede-verzoekster inderdaad toegang hadden tot arbitrage voor eindbeslissing inzake die vraag of de statuten waren nageleefd betreffende de artikelen 7 en 8 - zoals ze inderdaad in deze procedure is gelopen.

k) Beslissing van het arbitragecollege aangaande de hoofdvordering:

De Verzoekster en de Mede-verzoekende partij argumenteren dat de algemene vergadering geen enkele appreciatiebevoegdheid zou bezitten.

Het arbitragecollege heeft boven diverse argumenten van de partijen (en van auteurs) afgewogen en heeft op diverse plaatsen haar standpunten dien aangaand weergegeven. Het college geeft navolging aan de statuten van de vzw en legt de beslissingsbevoegdheid over de kwesties van toelating en van uitsluiting van leden van de vzw in haar Algemene Vergadering. *In casu* heeft de Bijzonder Algemene Vergadering van 28 april 2015 correct gehandeld wat betreft de sequentie van de bespreking en de beslissing over het verzoek van Cercle Brugge en van SK Lierse aangaande de uitsluiting van RE Mouscron uit de vzw en daardoor uit de eerste voetballiga, of de “*pro league*”.

Die bijeengeroepen vergadering van 28 april jl. heeft de standpunten van de disputanten gehoord. Zij heeft haar verantwoordelijkheid genomen – met de gedachte aan de manier van behandelen van een eerder opgerezen geschil omtrent de mogelijke uitsluiting van de voetbalclub Standard Liège (toen zij de competitie in eerste afdeling leidde; toen goedgekeurd door de huidige Verzoeksters). Die vergadering van de vzw heeft namelijk gezocht naar een onderhandelde oplossing. Zij deed dat correct door vast te houden aan de onvermijdelijkheid van de uitsluiting van het lid als dat lid niet de onderwerping aan de lopende arbitrage (betreffende de voetballicentie voor het seizoen 2015-2016) zou willen aanvaarden en als zij niet de lopende betwistingen voor overheidsrechters zou staken en indien zij eventueel zou overgaan tot de uitvoering daarvan.

Volgens het arbitragecollege is de correcte interpretatie van de regel betreffende het verlies van rechtswege van lidmaatschapsrechten, dat in geval van volharding van de ploeg die naar de overheidsrechters ging, de beslissing tot uitsluiting onafwendbaar, met het gezag van de statuten, alsdan had moeten getrokken worden. Het college oordeelt dat het onvoorwaardelijke karakter van het schikkingsvoorstel in lijn was met de strenge statuten; dat de gevraagde stappen qua beëindiging van aanhangig gemaakte processen zeer duidelijk waren. Het is deze interpretatie en de juiste toepassing van de statuten die aan de dreiging van artikel 8 en aan het respect voor de termen van artikel 7 een sterke inhoud geeft, zoals de opstellers van de statuten het zullen hebben bedoeld. Er is geen kans om bij die lezing van de teksten een voetbalploeg te laten spelletjes spelen met dreiging van processen of met processuele strategieën. Eenmaal de Algemene Vergadering wordt bijeen geroepen, moet duidelijk worden of de exclusieve rechtsmacht van arbitrage onder BAS-tribunalen en BAS-reglement aanvaard wordt. Indien het punt correct werd geagendeerd moet op die dag van de Algemene Vergadering de beslissing vallen. Op dat moment zou inderdaad de vergadering uit de kracht van de statuten (van rechtswege) geen andere beslissing kunnen treffen dan artikel 8 Statuten voorschrijft. In die hypothese heeft zij *op dat tijdstip* geen appreciatiebevoegdheid meer – behalve misschien inzake een paar denkbare modaliteiten van een uitsluiting. Onder die dreiging die de vzw organiseerde heeft RE Mouscron zich inderdaad geschikt. In het hier behandelde geval was de inbreuk er niet meer ten tijde van de

beslissing, omdat RE Mouscron inschikkelijk was geworden en zij haar “aanvaarding” dan formeel uitsprak vóór alle leden.

Het arbitragecollege oordeelt daarom heden dat de beslissing van 28 april 2015 genomen werd nadat in de Algemene Vergadering RE Mouscron het opgestelde voorstel ongenueanceerd aanvaardde. Pas dan kwam de stemming over de beslissing aangaande uitsluiting en die was negatief. Die stemming vond plaats met het vereiste quorum van stemmen. De vzw Pro League beging geen inbreuk tegen haar eigen statuten; wel integendeel: zij heeft die naar de letter en naar de geest juist toegepast. Het arbitragecollege verwerpt dienvolgens de vordering van Cercle Brugge en van SK Lierse.

Het feit dat heden tussen de procespartijen voor de overheidsrechters nog de kwestie blijft hangen van de rechtsplegingsvergoeding, verandert niet aan de naleving door RE Mouscron van haar statutaire plicht. Zulk processueel detail valt buiten de omvang van de betwisting van rechten en plichten onder de vzw-statuten ter beslechting voor dit arbitragecollege gebracht.

1) *Beslissing van het arbitragecollege aangaande de tegenvordering van RE Mouscron:*

RE Mouscron argumenteert dat Cercle Brugge en SK Lierse in weerwil van artikel 19 (het bindend karakter van de beslissingen genomen door de Algemene Vergadering) en artikel 7 van de vzw-statuten, de genomen beslissing van de algemene vergadering ten onrechte niet respecteren. RE Mouscron gaat verder, zeggend, met de redenering van Cercle Brugge en SK Lierse dat het verlies van lidmaatschap automatisch is, dat zij zelf hun lidmaatschap verloren vanaf het tijdstip dat zij deze onderhavige arbitrage begonnen tegen de beslissing van de algemene vergadering van de vzw. Dat miskennen van de beslissing moet van rechtswege hebben geresulteerd in hun uitsluiting, zegt RE Mouscron (zie inzake het legitiem belang, boven, paragraaf 5(b), 2°).

De belangrijke aantijging dat de Cercle Brugge en SK Lierse nu de beslissingen van de vergadering niet respecteren, zou moeten behandeld worden door de Algemene Vergadering. Volgens dit arbitragecollege blijven de Verzoekster en Mede-verzoekende partij voorlopig lid van de vzw. Het arbitragecollege verduidelijkte boven immers dat er voor uitsluiting geen automatisme geldt onder de statuten. Die partijen hadden het recht om in arbitrage te komen over de rechtsgeldigheid van de beslissing van de Algemene Vergadering op 28 april jl. genomen. De scheidsrechtelijke procedure werd bij het BAS ingeleid, wat de correcte instantie is. Hun gelijkkluidende vorderingen steunen op een rechtmatig belang. Hun vorderingen worden ten gronde in deze arbitragebeslissing afgewezen, maar zij kunnen niet tevens worden bestraft door van lidmaatschap van de vzw Pro League nog voor het einde van het voetbalseizoen uitgesloten te worden met terugwerkende kracht.

Het is ook niet bewezen dat de Verzoekende partijen beoogden om RE Mouscron schade toe te brengen in de media of anderszins. Het arbitragecollege verwerpt RE Mouscron haar tegeneis voor de vergoeding van de schade opgelopen door deze procedure, die voorlopig was begroot op 1 Euro. Het arbitragecollege kwalificeert de actie van Cercle Brugge, daarin bijgetreden door SK Lierse niet als tergend en roekeloos geding en verwerpt de vordering voor 20.000 Euro die ER Mouscron uit dien hoofde tegen die partijen instelde.

6. De vaststelling kosten van de arbitrage - Verwerping tegeneis van vzw Pro League

De kosten van arbitrage, die omvatten het vast recht voor het aanhangig maken, de administratieve kosten en de onkosten van de arbiters (met inbegrip van BTW) werden door de voorzitter van de arbiters conform artikel 29, lid 1 BAS Arbitragereglement vastgesteld op 1.647,10 Euro.

Het arbitragecollege oordeelt dat de last van de betaling van die proceskosten moet liggen bij de eerste Verzoekster Cercle Brugge. Geen andere kostenvergoeding wordt gegeven aan partijen; elke partij zal de kosten van haar eigen juridische begeleiding moeten dragen.

Het arbitragecollege verwerpt dienvolgens de tegeneis van vzw Pro League om de Verzoekers 5.000 € als vergoeding voor haar advocatenkosten te doen betalen

7. Samenvatting van de beslissing van het arbitragecollege

Na beraadslaging en gesteund op de boven weergegeven overwegingen en om de boven gegeven motieven; beslist het arbitragecollege:

1e- Dat Cercle Brugge en SK Lierse elk een legitiem belang kunnen aanvoeren voor hun vorderingen; dat de vrijwillige tussenkomst van SK Lierse alsook de vrijwillige tussenkomst van ER Mouscron ontvankelijk zijn;

2e- Dat de verzoeken van Cercle Brugge en van SK Lierse ontvankelijk zijn *maar niet gegrond* verklaard worden en dat zij daarom *afgewezen worden*;

3e- Dat de tegeneis van vzw Pro League voor advocatenkosten ontvankelijk is maar *niet gegrond* wordt verklaard en *afgewezen wordt*;

4^e- Dat de tegeneisen van RE Mouscron tegen Cercle Brugge en SK Lierse voor enerzijds vergoeding van schade veroorzaakt door deze procedure en anderzijds voor 20.000 Euro schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding ontvankelijk zijn maar *niet gegrond* worden verklaard en *afgewezen worden*;

5^e- Dat het Cercle Brugge veroordeelt tot de betaling van de kosten van het geding ten bedrage van 1.647,10 Euro (duizend zeshonderd zeventienveertig euro en tien cent).

Het Secretariaat van het BAS zal op aansturen van de voorzitter van dit arbitragecollege aan de partijen kennis geven van deze uitspraak door aan elk van de partijen een door de arbiters ondertekend exemplaar hiervan toe te zenden.

De arbitrale uitspraak wordt slechts ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg van de zetel van de arbitrage neergelegd, wanneer één van de partijen daarom verzoekt binnen de termijn van één maand na de mededeling ervan (art. 25 Arbitragereglement BAS).

Aldus uitgesproken te Brussel

op de zetel van dit arbitragecollege, in vijf ondertekende exemplaren,

Op 27 juni 2015,
door het arbitragecollege:

Guy Hermans
Arbiter

Johan Erauw
Arbiter - Voorzitter

Louis Derwa
Arbiter